ព្រះ

ត្រៃបិដកបាលី

និង

សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ

អភិធម្មបិដក

យមក បញ្ចមភាគ

៩១

បោះពុម្ពលើកទី២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស ២៥១៦

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកស្កាននេះ
ត្រូវបានថតចេញពីច្បាប់គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកដប៉ុន ៗ

ឯកសារគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០
ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងដោយ គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ បូជា
ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ជាធម្មទាន ៗ

ផ្តល់សៀវភៅគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកសម្រាប់ការងារ
ដោយ ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចណៃ ៗ

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងផ្នែកបច្ចេកទេស)
ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ៗ

ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ
ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ៗ

ថតស្កានដោយ
ប្អូនប្រុស ម៉ាន់ សាវ៉េត

www.5000-years.org

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងច្រើនអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ៊ុចណៃ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ជុត លីស្រ៊ុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សរ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ួច សាវៀង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ជា ស៊ុវត្ថានា និងឧបាសិកា ឃុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុមេធាធីតា (ស.រ.អ)
- លោក ជឹម-ជា និងលោកស្រី រតនី ស្រីមុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ផេង យឿន (កូរ៉េ)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេរី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា យ៉ា វ៉ារី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ: (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៉ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រ៊ុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់
ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធារនីរាជ, ចាន់ណា សុធារនិរោធ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រ៊ុង ចាន់រស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រ៊ុង ចាន់រតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រ៊ុង យូហេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូរ៉េ)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេរីសក់ ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន រចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ស៊ែ សុផារី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យឿម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធៀង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សារ៉ុម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ឌុំ សារ: (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)
- ឧបាសិកា វ៉ាន់ លុយ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ហួ ច័ន្ទសុវណ្ណ និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ស.រ.អ)

ព្រះ
ត្រៃបិដកបាលី
និង
សេចក្ដីប្រែជាភាសាខ្មែរ
អភិធម្មបិដក
យមក បញ្ចមភាគ
៩១

បោះពុម្ពគ្រាទី ២

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព. ស. ២៥១៦

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្តល់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។
ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។
ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅដួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា
ជនជាតិជប៉ុន ។

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete collection of " TRIPITAKA " to the Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាទីរាប់អាន !
ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាទីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ បកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិកជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅដួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំងមនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តីទុក្ខសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីកាព្រះបរមគ្រូ ខិតខំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្តរបស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និងប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តឫក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ Rev. Muchaku Seikyo

ប្រធានការិយាល័យ Rev. Sinohara Eiichi

អ្នកចាត់ការ Rev. Matunaga Zendo Rev. Arima Jitsujo Rev. Ito Yoshimichi
Rev. Watai Keiichi Rev. Sugiya Yoshizumi Rev. Sigeta Shincyo
Rev. Maeda Risyo Rev. Nakajima Kyoshi Mr. Ei Rokusuke

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！
敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未曾有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗りこえ、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会

世話人代表　無着　成恭
事務局長　篠原　鋭一

世話人　松永　然道　有馬　実成
伊藤　佳通　渡井　奎一
杉谷　義純　茂田　真澄
前田　利勝　中島　教之
永　六輔

Acknowledgment

My dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community.

It gives me a great pleasure to learn that the translation of the " Pali Tripitaka " into Cambodian by the " Tripitaka Commission " of the Buddhist Institute, Phnom Penh has been successfully achieved. The project to translate the Tripitaka was launched in 1930 and took 39 years to complete the whole work only in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but is also an important milestone in the history of publication in Cambodia.

Revival and prosperity of Buddhism in Cambodia is the ardent desire of the Japanese Buddhist Community. It is with this spirit that we have completed this important project and want to present the complete work to the Cambodian Buddhist community. It is a present not only to the Buddhist community in Cambodia but also to the Cambodian people and all the peace loving people in the world.

Cambodia experienced the greatest tragedies of modern times and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount this grief and anger, and to forgive and start working again for world peace.

This great work is a symbol of Japanese Buddhist communities resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and a testimony to the friendship between the people.

Join hands in prayer...
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE
Project Manager: Rev. Seikyo Muchaku
Secretary General: Rev. Eiichi Sinohara
Management Team:

Rev. Zendo Matunage Rev. Jitsujo Arima Rev. Yoshimichi Ito
Rev. Keiichi Watai Rev. Yoshizumi Sugiya Rev. Shincyo Sigeta
Rev. Risyo Maeda Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

អភិធម្មបិដក

យមក បញ្ចមភាគ

៩១

ព.ស. ២៥១៦

អភិធម្មបិដកេ
យមកស្ស បញ្ចមោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

ចិត្តយមកំ អដ្ឋមំ

បុគ្គលវារុទ្ទេសោ

(១) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ ។

(២) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។

អភិធម្មបិដក

យមកៈ បញ្ចមភាគ

សូមនមស្ការ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ អរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធអង្គនោះ ។

ចិត្តយមកៈ ទី ៩

បុគ្គលវារៈទី ១

(១) ចិត្ត របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង តែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង តែងរលត់ ។

(២) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។

(៣) យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ៗ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ៗ

(៤) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ៗ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ៗ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ៗ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ៗ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ៗ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ

(៣) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ ។

(៤) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង

ចិត្តយមកេ បុគ្គលវារុទ្ទេសោ

យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៤) យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៥) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ

ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ទឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(៥) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាទឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ទឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាទឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ទឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាទឹងរលត់ទៅ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គណា ទឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាទឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ទឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ។

(៦) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ

តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៧) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។

ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(៧) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងរលត់ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង ។

ចិត្តយមកេ បុគ្គលវារុទ្ទេសោ

(៨) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ។

(៩) យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ ។

(១០) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ។ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ ។

ចិត្តយមកៈ បុគ្គលវារុទ្ទេស

(៨) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កំពុងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កំពុងកើតឡើង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលមិនកើតឡើងទេ ។

(៩) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កំពុងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏កំពុងរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលមិនរលត់ ។

(១០) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ក៏មិនកើតឡើងហើយ ។

យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ ។

(១១) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១២) ឧប្បន្នំ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បន្នំ ។ ន ឧប្បន្នំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បន្នំ ។

(១៣) និរុទ្ធំ និរុជ្ឈមានំ និរុជ្ឈមានំ និរុទ្ធំ ។

ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ។

(១១) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ដែលកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(១២) ចិត្ត កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) ចិត្ត កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ។ ចិត្ត មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) ចិត្ត កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ។

(១៣) ចិត្ត រលត់ហើយ (ក៏មាន) កំពុងរលត់ (ក៏មាន) ចិត្ត កំពុងរលត់ (ក៏មាន) រលត់ហើយ (ក៏មាន) ។

ន និរុទ្ធំ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុទ្ធំ ។

(១៤) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តំ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តំ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តំ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តំ ។

ធម្មវារុទ្ទេសោ

(១៥) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ

ចិត្ត មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) ចិត្ត កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) ។

[១៤] ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង(១) ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលនឹងរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង(២) ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលនឹងរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនទាន់កើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលមិនទាន់រលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ឬក៏ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនទាន់រលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលមិនទាន់កើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ។

ធម្មវារុទ្ទេស

[១៥] ចិត្តណា រមែងកើតឡើង មិនរលត់ ចិត្តនោះ នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ

---

១ បានដល់ឧប្បាទក្ខណៈ ។ ២ បានដល់និរោធក្ខណៈ ។ អដ្ឋកថា ។

ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ ។

(១៦) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។

(១៧) យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។

(១៨) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។

រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ។ ចិត្តណា រមែងកើតឡើង តែងរលត់ ចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ ។

(១៦) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។

(១៧) ចិត្តណា រលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ រមែងរលត់ ។ ចិត្តណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា ដែលមិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថា រមែងមិនរលត់ ។

(១៨) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។

ចិត្តយមកេ ធម្មវារុទ្ទេសោ

យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៩) យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

ចិត្តយមកៈ ធម្មវារុទ្ទេស

ចិត្តណា មែនមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមែនមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(១៩) ចិត្តណា មែនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមែនរលត់ ។ ចិត្តណា មែនមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមែនមិនរលត់ ។ ចិត្តណា មែនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមែនរលត់ ។ ចិត្តណា មែនមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមែនមិនរលត់ ។ ចិត្តណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ។ ចិត្តណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ។

(២០) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(២១) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។

(២២) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ។

(២០) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(២១) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។

(២២) ចិត្តណា កំពុងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកំពុងកើតឡើង ។

យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ។

(២៣) យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ ។

(២៤) យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ ។

(២៥) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ

ចិត្តណា កាលមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកាលមិនកើតឡើង ។

(២៣) ចិត្តណា កំពុងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកំពុងរលត់ ។ ចិត្តណា កាលមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកាលមិនរលត់ ។

(២៤) ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ។

(២៥) ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ នឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង

យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(២៦) ឧប្បន្នំ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បន្នំ ។ ន ឧប្បន្នំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បន្នំ ។

(២៧) និរុទ្ធំ និរុជ្ឈមានំ និរុជ្ឈមានំ និរុទ្ធំ ។ ន និរុទ្ធំ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុទ្ធំ ។

(២៨) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តំ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តំ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តំ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ

ឬក៏ ចិត្តណា ទើងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

[២៦] ចិត្ត កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) ចិត្ត កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ។ ចិត្ត មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) ចិត្ត កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ។

[២៧] ចិត្ត រលត់ហើយ (ក៏មាន) កំពុងរលត់ (ក៏មាន) ចិត្ត កំពុងរលត់ (ក៏មាន) រលត់ហើយ (ក៏មាន) ។ ចិត្ត មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) ចិត្ត កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) ។

[២៨] ចិត្តណា កំពុងកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កំពុងរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា កំពុងរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កំពុងកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ។ ចិត្តណា កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កាលមិនរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា កាលមិនរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង

អតិក្កន្តកាលំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តំ ។

បុគ្គលធម្មវារុទ្ទេសោ

(២៩) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ ។

(៣០) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។

ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ។

បុគ្គលធម្មវារទ្វេស

(២៩) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ឬ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ឬ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ ។

(៣០) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។

(៣១) យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ។

(៣២) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ

(៣១) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងរលត់ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនរលត់ ។

(៣២) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា រមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង

យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស
តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ
តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ
ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស
យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ
យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ
ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៣) យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ
និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស
តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស
តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន
និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស យំ
ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា
បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ។
យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន
និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ

ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(៣៣) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងរលត់ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថា រមែងមិនរលត់ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងរលត់ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់

តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៣៤) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្ប-ជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិ-ស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ

ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនរលត់ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ។

(៣៤) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់រលត់ហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា

ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៥) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្ប-ជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ។

(៣៦) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជ-មានំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ។

ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(៣៥) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងរលត់ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថារមែងមិនកើតឡើង ។

(៣៦) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កំពុងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកំពុងកើតឡើង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កាលមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកាលមិនកើតឡើង ។

អភិធម្មបិដកេ យមកំ

(៣៧) យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ ។

(៣៨) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ ។

(៣៧) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កំពុងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកំពុងរលត់ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កាលមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកាលមិនរលត់ ។

(៣៨) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថានឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ។

ចិត្តយមកេ បុគ្គលធម្មវារុទ្ទេសោ

(៣៩) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ សោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ សោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ សោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ សោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៤០) ឧប្បន្នំ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បន្នំ ។ ន ឧប្បន្នំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បន្នំ ។

(៤១) និរុទ្ធំ និរុជ្ឈមានំ និរុជ្ឈមានំ និរុទ្ធំ ។ ន និរុទ្ធំ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុទ្ធំ ។

(៤២) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ

ចិត្តយមកៈ បុគ្គលធម្មវារុទ្ទេស

(៣៩) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(៤០) ចិត្ត កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) ចិត្ត កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ។ ចិត្ត មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) ចិត្ត កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ។

(៤១) ចិត្ត រលត់ហើយ (ក៏មាន) កំពុងរលត់ (ក៏មាន) ចិត្ត កំពុងរលត់ (ក៏មាន) រលត់ហើយ (ក៏មាន) ។ ចិត្តមិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) ចិត្ត កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) មិនរលត់ហើយ ក៏មាន ។

(៤២) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កាលកើតឡើង ជាចិត្តកន្លង

វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ
វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស តំ ចិត្តំ យស្ស វា
បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ
អតិក្កន្តកាលំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ
អតិក្កន្តកាលំ តស្ស តំ ចិត្តំ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ
ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ
ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ
តស្ស តំ ចិត្តំ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ
ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន ឧបជ្ជមានំ
ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស តំ ចិត្តំ ។

មិស្សកវារុទ្ទេសោ

(៤៣) យស្ស វា សរាគំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស
វីតរាគំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស សទោសំ ចិត្តំ
ឧប្បជ្ជតិ យស្ស វីតទោសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស
សមោហំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស វីតមោហំ ចិត្តំ

នូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ កាលរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កាលរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ កាលកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ កាលមិនរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ឬក៏ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កាលមិនរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំង-ពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ។

មិស្សកវារៈទ្ទេស

(៤៣) ចិត្តប្រកបដោយរាគៈ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តប្រាសចាករាគៈ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តប្រកបដោយទោសៈ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តប្រាសចាកទោសៈ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តប្រកបដោយមោហៈ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តប្រាសចាកមោហៈ របស់បុគ្គលណា

ចិត្តយមកេ មិស្សកវារុទ្ទេសោ

ឧប្បជ្ជតិ យស្ស សង្ខិត្តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស វិក្ខិត្តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស មហគ្គតំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស អមហគ្គតំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស សឧត្តរំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស អនុត្តរំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស សមាហិតំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស អសមាហិតំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស វិមុត្តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស អវិមុត្តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស កុសលំ ចិត្តំ ឧប្ប-ជ្ជតិ យស្ស អកុសលំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស អព្យាកតំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ យស្ស សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ (ឯតេន ឧបាយេន យាវ សរណាអរណា ឧទ្ទិតព្វា) យស្ស អរណំ ចិត្តំ ឧប្ប-ជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស អរណំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ យស្ស វា បន អរណំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស អរណំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ ។

ឧទ្ទេសវារំ និដ្ឋិតំ ។

ចិត្តយមកៈ មិស្សកវារុទ្ទេស

រមែងកើតឡើង ចិត្តរួញរា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរាយ-មាយ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តជាមហគ្គតៈ (រូបាវចរៈ និងអរូបាវចរៈ) របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តជាអមហគ្គតៈ (លោកិយៈនិងលោកុត្តរៈ) របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តជាសឧត្តរៈ (លោកិយៈ) របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តជាអនុត្តរៈ (លោកុត្តរៈ) របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តដែលតម្កល់មាំ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តដែលមិនបានតម្កល់មាំ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរួចស្រឡះ (ចាកអាសវក្កិលេស) របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តមិនរួចស្រឡះ របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តជាកុសល របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តជាអកុសល របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តជាអព្យាក្រឹត របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តប្រកបដោយសុខវេទនា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង (ធម៌ទាំងនេះ បណ្ឌិតគប្បីរើឡើង ដកបដល់សរណៈនិងអរណៈ ដោយឧបាយនេះ) ចិត្តជាអរណៈ (មិនសៅហ្មង) របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ចិត្តជាអរណៈ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ឬក៏ ចិត្តជាអរណៈ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តជាអរណៈ របស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ។

ចប់ ឧទ្ទេសវារៈ ។

បុគ្គលវារនិទ្ទេសោ

(៤៨) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បា-ទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ និរុជ្ឈិ-ស្សតិ ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ច ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិ-ស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។

(៤៩) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្ប-ន្នំ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តស្ស ឧប្បា-ទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។

បុគ្គលវារនិទ្ទេស

(៤៨) សួរៈ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ៗ ឆ្លើយៈ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ (ខណៈជាទីកើត) នៃបច្ឆិមចិត្ត ឯចិត្តរបស់ពួកជននោះ ក្រៅនេះ រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ នឹងរលត់ផង នឹងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ៗ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ មែនឬ ៗ អើ ៗ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើងឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ឬ ៗ មិនមានទេ ៗ

(៤៩) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ៗ អើ ៗ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ៗ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ (ខណៈជាទីបែកធ្លាយ) នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយផង រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃចិត្ត ៗ

ចិត្តយមកេ បុគ្គលវារនិទ្ទេសោ

យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៤២) យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ និរុជ្ឈតិ ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តេ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈតិ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

ចិត្តយមកៈ បុគ្គលវារនិទ្ទេស

ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រមែងមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៤៦) ចិត្ត របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនរលត់ទេ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយផង រមែងរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រមែងមិនរលត់ផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ អើ ។

(៤៧) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្ប-
ជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ
តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោ-
ធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ
នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ
តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។ តស្ស
ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។
ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ
តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស ចិត្តំ
ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស
ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ
ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ
តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ច ។ យស្ស
វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។
ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ
តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ

(៤៧) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ ចិត្តរបស់ពួកជននោះឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយផង រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយទេឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ (ខណៈជាទីកើតឡើង) នៃបច្ឆិមចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ក្រៅនេះ រមែងកើតឡើងផង នឹងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ឈ្មោះថានឹងកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ជនពួកនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេ

ចិត្តយមកេ បុគ្គលវារនិទ្ទេសោ

ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ន ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ច ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។

ចិត្តយមកៈ បុគ្គលវារនិទ្ទេស

ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើងផង រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ នឹងពួកអសញ្ញសត្វ រមែងមិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនកើតឡើងផង នឹងមិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើងផង រមែងមិនកើតឡើងផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះក្រៅពីនេះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយផង នឹងកើតឡើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៤៨) យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ ចេវ និរុជ្ឈតិ ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ចេវ និរុជ្ឈិស្សតិ ច ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ

ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយទេឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(៤៨) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ តែងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ តែងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ធ្លាប់រលត់ហើយផង តែងរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយទេឬ ។ ធ្លាប់រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ មិនមានទេ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ រមែងរលត់ផង នឹងរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ

ចិត្តយមកេ បុគ្គលវារនិទ្ទេសោ

និរុជ្ឈតិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ចេវ និរុជ្ឈតិ ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ ចេវ និរុជ្ឈិស្សតិ ច ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៤៩) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ

រមែងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ផង រមែងរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ នឹងរលត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ រមែងរលត់ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ ធ្លាប់រលត់ហើយផង នឹងរលត់ផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ ធ្លាប់រលត់ហើយ ។

(៤៩) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងកើតឡើង ក៏មិនមែន

ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ នេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ(១) ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជ-តីតិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អ-សញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្ប-ជ្ជតិ ន ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អា-មន្តា ។ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្ស-តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ

---

១ ឱ. នោ-បដិសេធសទ្ទោ ទិស្សតិ ។

ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ធ្លាប់រលត់ហើយផង រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈនៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ ធ្លាប់រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមាន ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ផង រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រមែងមិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនកើតឡើងផង នឹងមិនរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត

ចិត្តយមកេ បុគ្គលវារនិទ្ទេសោ

យោ ច តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ឥតរេសំ តេសំ(១) ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៤០) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ យោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ យោ ច តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

---

១ ឱ. អយំ បាឋោ នត្ថិ ។

តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយផង នឹងរលត់ផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(៥០) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ទេឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រមែងមិនរលត់ទេ តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនរលត់ផង រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ តែងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រមែងមិនកើតឡើងទៀតទេ តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ រមែងមិនកើតឡើងផង រមែងរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៥១) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានន្តិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ ឧប្បជ្ជមានញ្ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជមានំ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានន្តិ ។ អាមន្តា ។

(៥២) យស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ និរុជ្ឈមានន្តិ ។ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តេសំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ និរុជ្ឈមានញ្ច ។

(៥១) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កំពុងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកំពុងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ កំពុងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយផង កំពុងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ។ តែចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កាលមិនកើតឡើង ក្នុងភង្គ-ក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ កាលមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។

(៥២) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកំពុងរលត់ឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ កំពុងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយផង កំពុងរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ។

យស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈមានំ ន ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានន្តិ ។ អាមន្តា ។

(៤៨) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ចិត្តសមង្គីនំ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ ចេវ ឧប្បន្នញ្ច ។ យស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ឥតរេសំ ចិត្តសមង្គីនំ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ច ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ ចិត្តំ

ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនរលត់ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ កាលមិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ កាលមិនរលត់ផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលមិនរលត់ឬទេ ។ អើ ។

(៤៣) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ដែលព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ធ្លាប់កើតឡើងហើយផង កើតឡើងហើយផង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ដែលព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្ត កើតឡើងហើយ តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ ដែលព្រមព្រៀងដោយចិត្ត កើតឡើងហើយផង នឹងកើតឡើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្តរបស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ

ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តេសំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ ចិត្តសមង្គីនំ តេសំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ចេវ ឧប្បន្នញ្ច ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ឧប្ប-ជ្ជតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ឧប្បន្នំ(១) ។

(៥៨) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ឧប្បជ្ជតិ ។

---

១ ឱ. នត្ថិ ទិស្សតិ ។

ទឹងកើតឡើង តែចិត្តរបស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់ពួកជននោះ ដែលព្រមព្រៀងដោយចិត្ត ទឹងកើតឡើងផង កើតឡើងហើយផង ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ទឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ទឹងកើតឡើង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ទឹងមិនកើតឡើង ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(៥៦) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ទឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ទឹងកើតឡើង តែចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ ទឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា ទឹងមិនកើតឡើង តែចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

ចិត្តយមកេ បុគ្គលវារនិទ្ទេសោ

(៥៥) ឧប្បន្នំ ឧប្បជ្ជមានន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ឧប្បន្នំ នោ ច ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បាទក្ខណេ ឧប្បន្នញ្ចេវ ឧប្បជ្ជមានញ្ច ។ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន ឧប្បន្នំ ន ឧប្បជ្ជមានន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ន ឧប្បជ្ជមានំ នោ ច ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជមានំ ន ច ឧប្បន្នំ[1] ។

(៥៦) និរុទ្ធំ និរុជ្ឈមានន្តិ ។ នោ ។ និរុជ្ឈមានំ និរុទ្ធន្តិ ។ នោ ។ ន និរុទ្ធំ ន និរុជ្ឈមានន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ន និរុទ្ធំ នោ ច ន និរុជ្ឈមានំ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុទ្ធំ ន ច និរុជ្ឈមានំ ។ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុទ្ធន្តិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ នោ ច ន និរុទ្ធំ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈមានំ ន ច និរុទ្ធំ ។

---

១ ឥមេ ពាឋា អម្ហាកំ បោត្ថកេ ច ឱ. បោត្ថកេ ច អញ្ញមញ្ញំ វិរុទ្ធាយេវ ។

ចិត្តយមកៈ បុគ្គលវារនិទ្ទេស

(៥៥) ចិត្ត កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ ឈ្មោះថាកំពុងកើតឡើង ក៏មិនមែន គឺកើតឡើងហើយផង កំពុងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ ។ ចិត្ត កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ អើ ។ ចិត្ត មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) ឬ ។ អើ ។ ចិត្ត កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត កាលមិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីតនិងអនាគត ឈ្មោះថាកាលមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។

(៥៦) ចិត្ត រលត់ហើយ (ក៏មាន) កាលរលត់ (ក៏មាន) ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្ត កាលរលត់ (ក៏មាន) រលត់ហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្ត មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត មិនរលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ តែឈ្មោះថាកាលមិនរលត់ ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ជាអនាគត មិនរលត់ផង កាលមិនរលត់ផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ ។ ចិត្ត កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត កាលមិនរលត់ទេ តែឈ្មោះថាមិនរលត់ហើយ ក៏មិនមែន ចំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត កាលមិនរលត់ផង មិនរលត់ហើយផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ ។

(៥៧) យស្ស ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បាទក្ខណំ វីតិក្កន្តំ ភង្គក្ខណំ អវីតិក្កន្តំ អតីតំ ចិត្តំ ឧប្បាទក្ខណញ្ច វីតិក្កន្តំ ភង្គក្ខណញ្ច វីតិក្កន្តំ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តន្តិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ។ យស្ស ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តន្តិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ[១] អនាគតញ្ច ចិត្តំ ។ យស្ស វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តស្ស ចិត្តន្តិ[២] ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ភង្គក្ខណំ អវីតិក្កន្តំ នោ ច ឧប្បាទក្ខណំ អវីតិក្កន្តំ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ភង្គក្ខណញ្ច អវីតិក្កន្តំ ឧប្បាទក្ខណញ្ច អវីតិក្កន្តំ[៣] ។

---

១ ម. ឯត្ថន្តរេ ចិត្តន្តិ ទិស្សតិ ។ ២. ម. តតោ បរំ អតីតានាគតំ ចិត្តន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ៣ ម. ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ . . អវីតិក្កន្តន្តិ ឥមេ បាឋា នត្ថិ ។

(៩៧) ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ ជាចិត្តកន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈ មិនកន្លងនូវភង្គក្ខណៈទេ ចិត្ត កន្លងហើយ ជាចិត្តកន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈផង កន្លងនូវភង្គក្ខណៈផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កំពុងរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កំពុងកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។ ចិត្ត កន្លងហើយ ។ ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលមិនរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។ ចិត្ត ក៏ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តរបស់បុគ្គលណា កាលមិនរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តរបស់បុគ្គលនោះ កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ ជាចិត្តមិនកន្លងនូវភង្គក្ខណៈទេ ទាំងមិនកន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈ ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនកន្លងនូវភង្គក្ខណៈផង មិនកន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈផង ។

ធម្មវារនិទ្ទេសោ

(៥៨) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។

(៥៩) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៦០) យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ

ធម្មវារនិទ្ទេស

(៥៨) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ អើ ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ ចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។

(៥៩) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្ត កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ តែចិត្តនោះ រមែងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត កើតឡើងហើយផង រមែងកើតឡើងផង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត រមែងមិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ តែចិត្តនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ជាអតីតនិងអនាគត រមែងមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៦០) ចិត្តណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ

និរុជ្ឈតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ និរុជ្ឈតិ ច ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ (នោ ច តំ ចិត្តំ) នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈតិ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

[៦១] យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ភង្គក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ភង្គក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិត្ថ ន ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។

រមែងរលត់ឬ ។ ចិត្ត កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ តែចិត្តនោះ រមែងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត កើតឡើងហើយផង រមែងរលត់ផង ក្នុងភង្គក្ខណៈ ។ ចិត្តណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត រមែងមិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ (តែចិត្តនោះ រមែងមិនរលត់ ក៏មិនមែន) ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ជាអតីតនិងអនាគត រមែងមិនរលត់ផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ អើ ។

(៦១) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត ដែលកន្លងហើយ រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងផង មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តាំងចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង រមែងមិនកើតឡើងផង ។ ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។

យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អនាគតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ ភង្គក្ខណេ អតីតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ភង្គក្ខណេ អតីតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ន ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អនាគតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ចុប្បន្នំ(១) ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិត្ថ ន ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ បច្ចុប្បន្នំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ន ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៦២) យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។

---

១ ឱ. ឧប្បាទក្ខណេ ។

ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ដែលកន្លងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងផង នឹងមិនកើតឡើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ ចិត្តក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នឹងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ដែលកន្លងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នឹងមិនកើតឡើងផង រមែងមិនកើតឡើងផង ។ ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្ន មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង នឹងមិនកើតឡើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយទេឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនកើតឡើងផង មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង ។

[៦៦] ចិត្តណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។

នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈតិ ន ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិត្ថ ន ច និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ អតីតំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈតិ ន ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ អតីតំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ច និរុជ្ឈតិ ។ យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នោ ។

មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ រមែងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត រមែងមិនរលត់ តែចិត្តនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ រមែងមិនរលត់ផង មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ តែចិត្តនោះ រមែងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង រមែងមិនរលត់ផង ។ ចិត្តណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ នឹងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ រមែងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ រមែងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត រមែងមិនរលត់ផង នឹងមិនរលត់ផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នឹងមិនរលត់ តែចិត្តនោះ រមែងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនរលត់ផង រមែងមិនរលត់ផង ។ ចិត្តណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ នឹងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។

យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ឧប្បាទ-ក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិត្ថ ន ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

(៦៣) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថា-តិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ភង្គក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ឧប្បាទ-ក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជ-តិ ភង្គក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិត្ថ ន ច ឧប្បជ្ជតិ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្ស-តីតិ ។ អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អនាគតំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ

ចិត្តណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ តែចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង នឹងមិនរលត់ផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយទេឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នឹងមិនរលត់ផង មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង ។

(៦៣) ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ក៏មិនមែន បំណែកចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងផង មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ តែចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន បំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង រមែងមិនកើតឡើងផង ។ ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ នឹងរលត់ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត នឹងរលត់

នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ និរុជ្ឈិ-
ស្សតិ នេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ
ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ អនាគតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ
នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ភង្គក្ខណេ អតីតញ្ច
ចិត្តំ ន នេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យំ វា
បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។
អាមន្តា ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្ស-
តីតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ
ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ
ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ
ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ភង្គក្ខ-
ណេ ចិត្តំ ន នេវ ឧប្បជ្ជិត្ថ ន ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យំ
វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។
អតីតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ
ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន នេវ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៦៨) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។
អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ
ឧប្បជ្ជតីតិ ។ (១) អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ

---

១ ឱ. ឥតោ បរំ អាមន្តាតិ ទិស្សតិ ។

តែចិត្តនោះ រមែងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នឹងរលត់ផង រមែងកើតឡើងផង ៗ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ៗ ចិត្ត ជាអនាគត រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចំណែកខាងចិត្ត ជាអតីត ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងផង នឹងមិនរលត់ផង ៗ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ៗ អើ ៗ ចិត្តណាធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ៗ មិនមែនទេ ៗ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ៗ ចំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង នឹងមិនរលត់ផង ៗ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយទេឬ ៗ ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នឹងមិនរលត់ផង មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង ៗ

[៦៤] ចិត្តណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ៗ អើ ៗ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ រមែងកើតឡើងឬ ៗ ចិត្ត ជាអតីតនិងអនាគត រមែងមិនរលត់ទេ

នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ច(១) ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ(២) ។ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ចេវ និរុជ្ឈតិ ច(៣) ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៦៥) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ ឧប្បជ្ជមានញ្ច ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជមានំ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានន្តិ ។ អាមន្តា ។

(៦៦) យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានន្តិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ

---

១ ម. អតីតានាគតំ ចិត្តំ... ឧប្បជ្ជតិ ចាតិ ឥមេ បាឋា ន ទិស្សន្តិ ។ ២ ម. ឥតោ បរំ នោ-បដិសេធសង្ខេបោ វិជ្ជតិ ។ ៣ ម. អតីតានាគតំ ចិត្តំ ... និរុជ្ឈតិ ចាតិ ឥមេ បាឋា ន សន្តិ ។

តែចិត្តនោះ កើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ រមែងមិនរលត់ផង រមែងកើតឡើងផង ។ ចិត្តណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ រមែងរលត់ឬ ។ ចិត្ត ជាអតីតនិងអនាគត រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ រមែងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងផង រមែងរលត់ផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ រមែងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៦៥) ចិត្តណា កំពុងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកំពុងកើតឡើងឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកំពុងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ កើតឡើងហើយផង កំពុងកើតឡើងផង ។ ចិត្តណា កាលមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ កាលមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីតនិងអនាគត កាលមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកាលមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៦៦) ចិត្តណា កំពុងរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកំពុងរលត់ឬ ។ ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ

អភិធម្មបិដកេ យមកំ

ឧប្បន្នំ នោ ច តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ និរុជ្ឈមានញ្ច ។ យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈមានំ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានន្តិ ។ អាមន្តា ។

(៦៧) យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អនាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បន្នំ ន ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ បច្ចុប្បន្នំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អនាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិត្ថ ន ច ឧប្បន្នំ ។

កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ កាលរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ កើតឡើងហើយផង កំពុងរលត់ផង ។ ចិត្តណា កាលមិនរលត់ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ កាលមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត និងអនាគត កាលមិនរលត់ផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកាលមិនរលត់ឬ ។ អើ ។

(៦៧) ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត មិនកើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអនាគត មិនកើតឡើងហើយផង មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្ន មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអនាគត មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង មិនកើតឡើងហើយផង ។

ចិត្តយមកេ ធម្មវារនិទ្ទេសោ

យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អនាគតំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ អតីតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បន្នំ ន ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ បច្ចុប្បន្នំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អតីតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ន ច ឧប្បន្នំ ។

(៦៨) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នោ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៦៩) ឧប្បន្នំ ឧប្បជ្ជមានន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ឧប្បន្នំ នោ ច ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បាទក្ខណេ ឧប្បន្នញ្ចេវ

ចិត្តយមកៈ ធម្មវារនិទ្ទេស

ចិត្តណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត មិនកើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត មិនកើតឡើងហើយផង នឹងមិនកើតឡើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។

(៦៨) ចិត្តណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងកើតឡើង តែចិត្តនោះ កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្តនោះ ឈ្មោះថាមិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៦៩) ចិត្ត កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ កើតឡើងហើយ តែឈ្មោះថាកំពុងកើតឡើង ក៏មិនមែន គឺចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ កើតឡើងហើយផង

ឧប្បជ្ជមានញ្ច ។ ឧប្បជ្ជមានំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ ន ឧប្បន្នំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ។ អាមន្តា ។ ន ឧប្បជ្ជមានំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ន ឧប្បជ្ជមានំ នោ ច ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជមានំ ន ច ឧប្បន្នំ ។

(៧០) និរុទ្ធំ និរុជ្ឈមានន្តិ ។ នោ ។ និរុជ្ឈមានំ និរុទ្ធន្តិ ។ នោ ។ ន និរុទ្ធំ ន និរុជ្ឈមានន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ន និរុទ្ធំ នោ ច ន និរុជ្ឈមានំ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុទ្ធំ ន ច និរុជ្ឈមានំ ។ ន និរុជ្ឈមានំ ន និរុទ្ធន្តិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ នោ ច ន និរុទ្ធំ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈមានំ ន ច និរុទ្ធំ ។

(៧១) យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តន្តិ ។

កំពុងកើតឡើងផង ។ ចិត្ត កំពុងកើតឡើង (ក៏មាន) កើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ អើ ។ ចិត្ត មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) ឬ ។ អើ ។ ចិត្ត កាលមិនកើតឡើង (ក៏មាន) មិនកើតឡើងហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណ: កាលមិនកើតឡើង ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត និងអនាគត កាលមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។

(៧០) ចិត្ត រលត់ហើយ (ក៏មាន) កំពុងរលត់ (ក៏មាន) ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្ត កំពុងរលត់ (ក៏មាន) រលត់ហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្ត មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណ: មិនរលត់ហើយ តែចិត្តនោះ កាលមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: មិនរលត់ហើយផង កាលមិនរលត់ផង ។ ចិត្ត កាលមិនរលត់ (ក៏មាន) មិនរលត់ហើយ (ក៏មាន) ឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត កាលមិនរលត់ តែចិត្តនោះ មិនរលត់ហើយ ក៏មិនមែន ចំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: កាលមិនរលត់ផង មិនរលត់ហើយផង ។

(៧១) ចិត្តណា កាលកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណ:ទាំង-ពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កាលនឹងរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណ:ទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។

ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បាទក្ខណំ វីតិក្កន្តំ ភង្គក្ខណំ អវីតិក្កន្តំ អតីតំ ចិត្តំ ឧប្បាទក្ខណញ្ច វីតិក្កន្តំ ភង្គក្ខណញ្ច វីតិក្កន្តំ ។ យំ វា បន ចិត្តំ និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តន្តិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ។ យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តន្តិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ។ យំ វា បន ចិត្តំ ន និរុជ្ឈមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ ន ឧប្បជ្ជមានំ ខណំ ខណំ វីតិក្កន្តំ អតិក្កន្តកាលំ តំ ចិត្តន្តិ(១) ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ភង្គក្ខណំ អវីតិក្កន្តំ នោ ច ឧប្បាទក្ខណំ អវីតិក្កន្តំ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ភង្គក្ខណញ្ច អវីតិក្កន្តំ ឧប្បាទក្ខណញ្ច អវីតិក្កន្តំ(២) ។

បុគ្គលធម្មវារនិទ្ទេសោ

(៧២) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អាមន្តា ។

---

១ ឱ. ឥតោ បរំ អតីតានាគតំ ចិត្តន្តិ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ... ឧប្បាទក្ខណញ្ច អវីតិក្កន្តន្តិ ឥមេ បាឋា ន ទិស្សន្តិ ។

ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ កន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈ មិនកន្លងនូវភង្គក្ខណៈទេ ចិត្តជាអតីត ទើបជាចិត្តកន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈផង កន្លងនូវភង្គក្ខណៈផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា កាលរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កាលនឹងកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។ ចិត្ត កន្លងហើយ ។ ចិត្តណា កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កាលមិនរលត់ ជាចិត្ត កន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។ ចំណែកខាងចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនទាន់មកដល់ទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា កាលមិនរលត់ ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយ ចិត្តនោះ កាលមិនកើតឡើង ជាចិត្តកន្លងនូវខណៈទាំងពួង ឈ្មោះថាមានកាលកន្លងហើយឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនកន្លងនូវភង្គក្ខណៈទេ តែមិនកន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈក៏មិនមែន ចំណែកខាងចិត្តជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ ទើបជាចិត្តមិនកន្លងនូវភង្គក្ខណៈផង មិនកន្លងនូវឧប្បាទក្ខណៈផង ។

បុគ្គលធម្មវារនិទ្ទេស

(៧២) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ និរុជ្ឈតីតិ ។ នត្ថិ ។

(៧៣) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ច ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ។ អាមន្តា ។

ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង រមែងមិនរលត់ឬ ។ អើ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង តែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង រមែងរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។

(៧៣) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ កើតឡើងហើយផង រមែងកើតឡើងផង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីតនិងអនាគត រមែងមិនកើតឡើងផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។

ចិត្តយមកេ បុគ្គលធម្មវារនិទ្ទេសោ

(៧៤) យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បន្នន្តិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នំ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ឧប្បន្នញ្ចេវ និរុជ្ឈតិ ច ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នន្តិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ អតីតានាគតំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈតិ ន ច ឧប្បន្នំ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បន្នំ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ អាមន្តា ។

(៧៥) យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ។ នោ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ

ចិត្តយមកៈ បុគ្គលធម្មវារនិទ្ទេស

(៧៤) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាកើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ឬ ។ ចិត្ត កន្លងឧប្បាទក្ខណៈ កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត កន្លងភង្គក្ខណៈ កើតឡើងហើយផង រមែងរលត់ផង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ ចិត្តកន្លងឧប្បាទក្ខណៈ រមែងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយផង ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត និងអនាគត រមែងមិនរលត់ផង មិនកើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ អើ ។

(៧៥) ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយទេឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ

ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ភង្គក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ៗ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ៗ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ភង្គក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិត្ថ ន ច ឧប្បជ្ជតិ ៗ យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ៗ នោ ៗ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជតីតិ ៗ នោ ៗ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ៗ អនាគតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ ភង្គក្ខណេ អតីតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជតិ ន ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ៗ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតីតិ ៗ ឧប្បាទក្ខណេ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជតិ ភង្គក្ខណេ អតីតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ន ច

មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន បំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងផង មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន បំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង រមែងមិនកើតឡើងផង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត រមែងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន បំណែកខាងចិត្ត ជាអតីត ក្នុងភង្គក្ខណៈ រមែងមិនកើតឡើងផង នឹងមិនកើតឡើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នឹងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន បំណែកខាងចិត្ត ជាអតីត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នឹងមិនកើតឡើងផង រមែងមិន

ឧប្បជ្ជតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នោ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតីតិ ។ អនាគតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ បច្ចុប្បន្នំ(១) ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិត្ថ ន ច ឧប្បជ្ជិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិស្សតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន ឧប្បជ្ជិត្ថ បច្ចុប្បន្នំ(២) ចិត្តំ ន ចេវ ឧប្បជ្ជិស្សតិ ន ច ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៧៦) យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ

១-២ ឱ. ម. ភគ្គក្ខណេតិ ទិស្សតិយោ ។

កើតឡើងផង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្ន មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង នឹងមិនកើតឡើងផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយទេឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនកើតឡើងទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាបច្ចុប្បន្ន នឹងមិនកើតឡើងផង មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយផង ។

[៧៦] ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយទេឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត រមែងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ក៏មិនមែន ចំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ

ន ចេវ និរុជ្ឈតិ ន ច និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិត្ថ ន ច និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈតីតិ ។ នោ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ(១) អនាគតញ្ច(២) ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ(៣) អតីតំ(៤) ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈតិ ន ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតីតិ ។ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈតិ អតីតំ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ច និរុជ្ឈតិ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។

---

១ ឱ. អយំ បាឋោ នត្ថិ ។ ២ ឱ. ប សព្វេន វិជ្ជតិ ។ ៣ ឱ. ឯត្ថន្តរេ ឧប្បាទក្ខណេតិ ខាយតិ ។ ៤ ឱ អតីតញ្ច ។

រមែងមិនរលត់ផង មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត កន្លងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចំណែកខាងចិត្ត ជាអនាគត កន្លងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង រមែងមិនរលត់ផង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា រមែងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត កន្លងឧប្បាទក្ខណៈ រមែងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត រមែងមិនរលត់ផង នឹងមិនរលត់ផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត កន្លងភង្គក្ខណៈ នឹងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ រមែងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនរលត់ផង រមែងមិនរលត់ផង ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់រលត់ហើយឬ ។

នោ ។ យស្ស យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតីតិ ។ ឧប្បាទក្ខណេ អនាគតញ្ច ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិត្ថ ន ច និរុជ្ឈិស្សតិ ។ យស្ស វា បន យំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អតីតំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិស្សតិ នោ ច តស្ស តំ ចិត្តំ ន និរុជ្ឈិត្ថ ភង្គក្ខណេ ចិត្តំ ន ចេវ និរុជ្ឈិស្សតិ ន ច និរុជ្ឈិត្ថ ។

មិស្សកភាវនិទ្ទេសោ

(៧៧) យស្សចិត្តកេ សកភាវេន និទ្ទិដ្ឋេ[១] យំចិត្តកេ ច យស្សយំចិត្តកេ ច ឯកទេសេន និទ្ទិដ្ឋេ[២] ។ យស្ស សរាគំ ចិត្តំ ។ បេ ។ កុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា សុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា ទុក្ខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា អទុក្ខមសុខាយ វេទនាយ សម្បយុត្តា ធម្មា ។ បេ ។

---

១ ឱ. សកភាគេន និទ្ទិដ្ឋោតិ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. និទ្ទិដ្ឋោ ។

មិនមែនទេ ។ ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ។ ចិត្ត ជាអនាគត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង នឹងមិនរលត់ផង ។ ម្យ៉ាងទៀត ចិត្តណា របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយទេឬ ។ ចិត្ត ជាអតីត នឹងមិនរលត់ទេ តែចិត្តនោះ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ក៏មិនមែន ចិត្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នឹងមិនរលត់ផង មិនធ្លាប់រលត់ហើយផង ។

មិស្សកវារនិទ្ទេស

(៣៧) យស្ស ចិត្តកន័យ (ន័យដែលនិយាយអំពីចិត្ត របស់បុគ្គលណា) គឺលោកសម្តែងហើយ តាមភាពរបស់ខ្លួន យំចិត្តកន័យ (ន័យដែលនិយាយអំពីចិត្តណា) ក្តី យស្ស យំចិត្តកន័យ (ន័យនិយាយអំពីចិត្តរបស់បុគ្គលណានិងចិត្តណា) ក្តី គឺលោកសម្តែងហើយ ដោយសេចក្តីតែមួយ ។ ចិត្ត ប្រកបដោយរាគៈ របស់បុគ្គលណា ។ បេ ។ ពួកធម៌ ជាកុសល ពួកធម៌ ជាអកុសល ពួកធម៌ ជាអព្យាក្រឹត ពួកធម៌ ដែលប្រកបដោយសុខវេទនា ពួកធម៌ ដែលប្រកបដោយទុក្ខវេទនា ពួកធម៌ ដែលប្រកបដោយអទុក្ខមសុខវេទនា ។ បេ ។

សនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា អនិទស្សនសប្បដិឃា ធម្មា អនិទស្សនាប្បដិឃា ធម្មា ហេតូ ធម្មា ន ហេតូ ធម្មា ។ បេ ។ សរណា ធម្មា អរណា ធម្មា ។ មូលយមកំ ចិត្តយមកំ ធម្មយមកន្តិ តីណិ យមកានិ យាវ សរណាអរណា គច្ឆន្តិ ។

ចិត្តយមកំ និដ្ឋិតំ ។

អភិធម្មបិដក យមកៈ

ពួកធម៌ ប្រកបដោយការឃើញ ទាំងប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញ តែប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ មិនប្រកបដោយការឃើញ ទាំងមិនប្រកបដោយការប៉ះពាល់ ពួកធម៌ ជាហេតុ ពួកធម៌ មិនមែនជាហេតុ ។ បេ ។ ពួកធម៌ ជាសរណៈ (ប្រកបដោយសេចក្តីសៅហ្មង) ពួកធម៌ ជាអរណៈ (មិនមានសេចក្តីសៅហ្មង) ។ យមកៈ ៣ យ៉ាង គឺ មូលយមកៈ ១ ចិត្តយមកៈ ១ ធម្មយមកៈ ១ រមែងដល់ (នូវការរួបរួម) ដរាបដល់ពួកធម៌ជាសរណៈ និងពួកធម៌ជាអរណៈ ៕

ចប់ ចិត្តយមកៈ ។

ធម្មយមកំ

បណ្ណត្តិវារោ

ឧទ្ទេសវារោ

(៧៨) កុសលា កុសលា ធម្មា កុសលា ធម្មា កុសលា ។ អកុសលា អកុសលា ធម្មា អកុសលា ធម្មា អកុសលា ។ អព្យាកតា អព្យាកតា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា អព្យាកតា ។

(៧៩) ន កុសលា ន កុសលា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា ន កុសលា ។ ន អកុសលា ន អកុសលា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា ន អកុសលា ។ ន អព្យាកតា ន អព្យាកតា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ន អព្យាកតា ។

(៨០) កុសលា កុសលា ធម្មា ធម្មា អកុសលា ធម្មា ។ កុសលា កុសលា ធម្មា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា ។ អកុសលា អកុសលា ធម្មា ធម្មា កុសលា ធម្មា ។ អកុសលា អកុសលា ធម្មា ធម្មា អព្យាកតា ធម្មា ។ អព្យាកតា អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា កុសលា ធម្មា ។ អព្យាកតា អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា អកុសលា ធម្មា ។

ធម្មយមកៈ

បណ្ណត្តិវារៈ

ឧទ្ទេសវារៈ

(៧៨) ពួកកុសល ឈ្មោះថាកុសលធម៌ ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាកុសល ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ ពួកអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាអកុសល ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ ពួកអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតៈ ។

(៧៩) មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ មិនមែនកុសលធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសល ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ មិនមែនអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសល ។ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ មិនមែនអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតៈ ។

(៨០) ពួកកុសល ឈ្មោះថាកុសលធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ ។ ពួកកុសល ឈ្មោះថាកុសលធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសលធម៌ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសលធម៌ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ ។

អភិធម្មបិដកេ យមកំ

(៨១) ន កុសលា ន កុសលា ធម្មា ន ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា ។ ន កុសលា ន កុសលា ធម្មា ន ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ។ ន អកុសលា ន អកុសលា ធម្មា ន ធម្មា ន កុសលា ធម្មា ។ ន អកុសលា ន អកុសលា ធម្មា ន ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ។ ន អព្យាកតា ន អព្យាកតា ធម្មា ន ធម្មា ន កុសលា ធម្មា ។ ន អព្យាកតា ន អព្យាកតា ធម្មា ន ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា ។

(៨២) កុសលា ធម្មា ធម្មា កុសលា ។ អកុសលា ធម្មា ធម្មា អកុសលា ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា អព្យាកតា ។

(៨៣) ន កុសលា ន ធម្មា ន ធម្មា ន កុសលា ។ ន អកុសលា ន ធម្មា ន ធម្មា ន អកុសលា ។ ន អព្យាកតា ន ធម្មា ន ធម្មា ន អព្យាកតា ។

(៨៤) កុសលា ធម្មា ធម្មា អកុសលា ។ កុសលា ធម្មា ធម្មា អព្យាកតា ។ អកុសលា ធម្មា ធម្មា កុសលា ។ អកុសលា ធម្មា

(៨១) មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ ៗ មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ ៗ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ ៗ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ ៗ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ ៗ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ ៗ

(៨២) ពួកកុសល ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសល ៗ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសល ៗ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតៈ ៗ

(៨៣) មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសល ៗ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសល ៗ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតៈ ៗ

(៨៤) ពួកកុសល ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសល ៗ ពួកកុសល ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតៈ ៗ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសល ៗ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាធម៌

ធម្មា អព្យាកតា ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា កុសលា ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា អកុសលា ។

(៨៥) ន កុសលា ន ធម្មា ន ធម្មា ន អកុសលា ។ ន កុសលា ន ធម្មា ន ធម្មា ន អព្យាកតា ។ ន អកុសលា ន ធម្មា ន ធម្មា ន កុសលា ។ ន អកុសលា ន ធម្មា ន ធម្មា ន អព្យាកតា ។ ន អព្យាកតា ន ធម្មា ន ធម្មា ន កុសលា ។ ន អព្យាកតា ន ធម្មា ន ធម្មា ន អកុសលា ។

ឧទ្ទេសវារោ ។

និទ្ទេសវារោ

(៨៦) កុសលា កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ កុសលា ធម្មា កុសលាតិ ។ អាមន្តា ។ អកុសលា អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ អកុសលា ធម្មា អកុសលាតិ ។ អាមន្តា ។ អព្យាកតា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ អព្យាកតា ធម្មា អព្យាកតាតិ ។ អាមន្តា ។

(៨៧) ន កុសលា ន កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន កុសលា ធម្មា ន កុសលាតិ ។ អាមន្តា ។

ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតៈ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសល ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាធម៌ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសល ។

[៨៥] មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសល ។ មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតៈ ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសល ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតៈ ។ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសល ។ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសល ។

ចប់ ឧទ្ទេសវារៈ ។

និទ្ទេសវារៈ

[៨៦] សួរៈ ពួកកុសល ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ ឆ្លើយៈ អើ ។ ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាកុសលឬ ។ អើ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលឬ ។ អើ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកអព្យាកត-ធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតៈឬ ។ អើ ។

[៨៧] មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនកុសលធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលឬ ។ អើ ។

ន អកុសលា ន អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។
ន អកុសលា ធម្មា ន អកុសលាតិ ។ អាមន្តា ។
ន អព្យាកតា ន អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។
ន អព្យាកតា ធម្មា ន អព្យាកតាតិ ។ អាមន្តា ។

(៨៨) កុសលា កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អកុសលា ធម្មាតិ ។ អកុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ អកុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា ។ កុសលា កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា ចេវ អព្យាកតា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ។ អកុសលា អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា កុសលា ធម្មាតិ ។ កុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ កុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា ។ អកុសលា អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា ចេវ អព្យាកតា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ។ អព្យាកតា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។

មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលឬ ។ អើ ។ មិនមែនអព្យាកត: ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកត:ឬ ។ អើ ។

(៨៨) ពួកកុសល ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អកុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស (ក្រៅពីនេះ) ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ។ ពួកកុសល ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អព្យាកតធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ទេ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង កុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អព្យាកតធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ទេ ។ ពួកអព្យាកត: ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។

ធម្មយមកេ បណ្ណត្តិវារស្ស និទ្ទេសវារោ

ធម្មា កុសលា ធម្មាតិ ។ កុសលា ធម្មា ធម្មា
ចេវ កុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន កុសលា
ធម្មា ។ អព្យាកតា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។
ធម្មា អកុសលា ធម្មាតិ ។ អកុសលា ធម្មា ធម្មា
ចេវ អកុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អកុ-
សលា ធម្មា ។

(៨៩) ន កុសលា ន កុសលា ធម្មាតិ ។ អា-
មន្តា ។ ន ធម្មា ន អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។
ន កុសលា ន កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធម្មា
ន អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អកុសលា
ន អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធម្មា ន
កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អកុសលា ន
អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធម្មា ន អ-
ព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អព្យាកតា ន
អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធម្មា ន កុស-
លា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អព្យាកតា ន អព្យាកតា
ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន ធម្មា ន អកុសលា
ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។

ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង កុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អកុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ។

(៨៩) មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។

(៩០) កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា កុសលា ធម្មាតិ ។ កុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ កុសលា ច អវសេសា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា ។ អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អកុសលា ធម្មាតិ ។ អកុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ អកុសលា ច អវសេសា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា ។ អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា ចេវ អព្យាកតា ច អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ។

(៩១) ន កុសលា ន ធម្មាតិ ។ កុសលំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា កុសលញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កុសលា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អកុសលា ន ធម្មាតិ ។ អកុសលំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា អកុសលញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ អកុសលា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អព្យាកតា ន ធម្មាតិ ។ អព្យាកតំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា

(៩០) ពួកកុសល ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង កុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង កុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អព្យាកតធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនអព្យាកតធម៌ទេ ។

(៩១) មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកុសលចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកុសលនិងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអកុសលចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអកុសលនិងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអព្យាកតៈចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ទេ

អព្យាកតញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ អព្យាកតា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។

(៩២) កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អកុសលា ធម្មាតិ ។ អកុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ អកុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា ។ កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា ចេវ អព្យាកតា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ។ អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា កុសលា ធម្មាតិ ។ កុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ កុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា ។ អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អព្យាកតា ធម្មា ធម្មា ចេវ អព្យាកតា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា ។ អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា កុសលា ធម្មាតិ ។ កុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ កុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា ។ អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ធម្មា អកុសលា ធម្មាតិ ។

ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអព្យាកតៈនិងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតៈផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។

(៩២) ពួកកុសល ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អកុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ។ ពួកកុសល ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អព្យាកតធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ទេ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង កុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ។ ពួកអកុសល ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអព្យាកតធម៌ឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អព្យាកតធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ទេ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាកុសលធម៌ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង កុសលធម៌ផង ពួកធម៌ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ។ ពួកអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាធម៌ឬ ។ អើ ។ ពួកធម៌ ឈ្មោះថាអកុសលធម៌ឬ ។

អកុសលា ធម្មា ធម្មា ចេវ អកុសលា ធម្មា ច អវសេសា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា ។

(៩៣) ន កុសលា ន ធម្មាតិ ។ កុសលំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា កុសលញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កុសលា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន កុសលា ន ធម្មាតិ ។ កុសលំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន កុសលា ធម្មា កុសលញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ កុសលា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អកុសលា ន ធម្មាតិ ។ អកុសលំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា អកុសលញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ អកុសលា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អកុសលា ន ធម្មាតិ ។ អកុសលំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន អកុសលា ធម្មា អកុសលញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ អកុសលា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។

ពួកអកុសលធម៌ ឈ្មោះថាធម៌ផង អកុសលធម៌ផង ពួកធម៌ ដ៏សេស ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ។

(៩៣) មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកុសលចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកុសលនិងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកុសលចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែកុសលនិងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអកុសលចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអកុសលនិងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអកុសល ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអកុសលចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអកុសលនិងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ឬ ។ អើ ។

ន អព្យាកតា ន ធម្មាតិ ។ អព្យាកតំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា អព្យាកតញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ អព្យាកតា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន កុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។ ន អព្យាកតា ន ធម្មាតិ ។ អព្យាកតំ ឋបេត្វា អវសេសា ធម្មា ន អព្យាកតា ធម្មា អព្យាកតញ្ច ធម្មេ ច ឋបេត្វា អវសេសា ន ចេវ អព្យាកតា ន ច ធម្មា ។ ន ធម្មា ន អកុសលា ធម្មាតិ ។ អាមន្តា ។

និទ្ទេសវារោ ។

បណ្ណត្តិវារំ និដ្ឋិតំ ។

បវត្តិវារោ

(៩៤) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

(៩៥) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអព្យាកតៈចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអព្យាកតៈ និងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតៈផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ មិនមែនអព្យាកតៈ ឈ្មោះថាមិនមែនធម៌ឬ ។ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអព្យាកតៈចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតធម៌ទេ ពួកធម៌ដ៏សេស វៀរលែងតែអព្យាកតៈ និងពួកធម៌ចេញ ឈ្មោះថាមិនមែនអព្យាកតៈផង មិនមែនធម៌ផង ។ មិនមែនធម៌ ឈ្មោះថាមិនមែនអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។

ចប់ និទ្ទេសវារៈ ។

ចប់ បណ្ណត្តិវារៈ ។

បវត្តិវារៈ

(៩៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។

(៩៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃពួកកុសល ក្នុងអរូបភព

នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ បញ្ចវោការេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ(១) តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ បញ្ចវោការេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៩៦) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានន្តិ ទិស្សតិ ។

តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ទើបកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៩៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។

សព្ពេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ(១) តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៩៧) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៩៨) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ចតុ-វោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៩៩) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យា-កតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានន្តិ ទិស្សតិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកត-ធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណ: នៃអកុសលទាំង-ឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៩៧) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៩៨) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៩៩) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យា-កតធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត

អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១០០) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

(១០១) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ បញ្ចវោការេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ ទើបកើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១០០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។

(១០១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ទើបកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ បញ្ចវោការេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១០២) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តី-តិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្ត-ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង កើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ទើបកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១០៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ទើបកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង កើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ

បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១០៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តអកុសលវិប្ប-យុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អ-សញ្ញសត្តានំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន អ-កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុ-សលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសល-វិប្បយុត្តកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោ-ធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ទើបកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១០៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់សត្វទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ (ខណៈជាទីបែកធ្លាយ) នៃចិត្ត ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ គឺពួកលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកអកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(១០៤) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ(១) តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១០៥) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ(២) តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ២ ឱ. ឯត្ថន្តរេ លិខិតេន បុព្វនយេន ទដ្ឋព្វំ ។

ធម្មយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(១០៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។ ម៉្យាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(១០៥) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល

នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១០៦) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១០៧) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភពទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(១០៦) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១០៧) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើង ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(១០៨) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១០៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តអកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តអកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១០៨] ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើង ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

[១០៩] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

[១១០] យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ[១] តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១១១] យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

---

១ **ម.** ឯត្ថន្តរេ អសញ្ញសត្តានន្តិ ខាយតិ ។

(១១០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភពទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(១១១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

សព្វេសំ ឧប្បជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១១២) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភពទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

[១១២] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(១១៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(១១៤) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(១១៥) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(១១៦) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១១៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(១១៤) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(១១៥) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១១៦) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទវារោ

(១១៧) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១១៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

[១១៧] ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មយ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្ត តែពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

[១១៨] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មយ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលអកុសលចិត្ត(១) ទី ២ របស់ពួកសត្វក្នុងសុទ្ធាវាស កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

---

១ អកុសល ក្នុងទីនេះ សំដៅយកជវនចិត្តទី ២ គឺចំពោះជវនចិត្ត ដែលត្រេកអរនឹងភព ។ អដ្ឋកថា ។

(១១៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១២០) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

[១១៩] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់សត្វទាំងនោះ ក្រៅពីនេះ គឺចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

[១២០] ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(១២១) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(១២២) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(១២៣) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(១២៤) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(១២៥) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

[១៦១] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

[១៦២] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

[១៦៣] ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

[១៦៤] ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

[១៦៥] ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៦៦) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៦៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ(១) អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៦៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ

---

១ ឧ. សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេតិ ឯត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានន្តិ ឯវំ ទិស្សន្តិយេវ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(១៦៦) ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើងហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(១៦៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលអកុសលចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន កាលចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៦៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទី ២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ

អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ(១) តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(១២៩) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(១៣០) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។

---

១ ឱ. ឧបបជ្ជន្តានន្តិ ឯត្ថ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេតិ ឯវំ ទិស្សតិយេវ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាសៈ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនកើតឡើងហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១២៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាសៈ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនកើតឡើងហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៣០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។

យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៣១) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៣២) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ

ពួកសត្វណា នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ គឺគោត្រភូចិត្ត ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងកើតឡើង តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនោះ នឹងកើតឡើង ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(១៣១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកបុគ្គល ដែលជាព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងកើតឡើង តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកបុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកបុគ្គលនោះ ក្រៅពីនេះ នឹងកើតឡើង ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(១៣២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វនោះ

បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៣៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៣៤) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៣៥) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិ-ស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។

ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងកើតឡើង តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ នឹងកើតឡើង ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(១៣៣) ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៣៤) ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(១៣៥) ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៣៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៣៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ[១] ។

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេតិ ទិស្សន្តិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(១៣៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព នឹងកើតឡើង តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៣៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ
តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ
តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោ-
ការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច
ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៣៨) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្ប-
ជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។
អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្ប-
ជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តី-
តិ[១] ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស
អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ
តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ
តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោ-
ការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច
ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៣៩) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ
តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ បុច្ឆនយេន សទិសោយេវ បាឋោ ទិស្សតិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងកើតឡើង ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(១៣៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ នោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ នោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងកើតឡើង ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(១៣៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៤០) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៤១) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើងទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។

(១៤០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ នោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(១៤១) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។

អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៤២) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៤៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៤៤) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណានោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ អ្នកព្រមព្រៀងដោយបឋមចិត្តនោះ ក៏នឹងមិនកើតឡើងទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(១៤២) ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៤៣) ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងកើតឡើង ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(១៤៤) ពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងកើតឡើង ។

យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៦៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ(១) ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ(១) អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(១៦៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ(១) ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ(១)

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេតិ ទិស្សន្តិ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសល-ធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(១៨៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ដែលជាសត្វនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។

(១៨៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ

បឋមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៤៧) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ បឋមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៤៨) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ អ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិម-ចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៤៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកសត្វ ដែលនឹងបាននូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ អ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិម-ចិត្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ចាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៤៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៤៩) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៥០) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៤៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៥០) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៨១) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

(១៨២) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ[១] ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ[២] កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

---

១ ឱ. អយំ បាឋោ សព្វត្ថ ន ទិស្សតិ ។ ឯត្ថ បទេ បន ចតុវោការេ បញ្ចវោការេតិ យេភុយ្យេន ទិស្សន្តិយេវ ។ ២ ឱ. ឯត្ថន្តរេ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេតិ សព្វត្ថ ទិស្សន្តិយេវ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសល-លធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៩១) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៩២) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៨៣) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៨៤) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ

(១៨៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៨៤) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ

អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៥៥) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៥៦) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៥៧) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(១៥៨) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

(១៥៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្ប-ជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។

នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៩៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(១៩៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(១៩៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(១៩៨) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៩៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ(១) អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៦០) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

---

១ ឱ. ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេតិ ឯត្ថ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេតិ ទិស្សន្តិយេវ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន កាលបើចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ឬ ។ អើ ។

(១៦០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៦១) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៦២) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

[១៦១] ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

[១៦២] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកជន នឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្រៅពីនេះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៦៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៦៤) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៦៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៦៤) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៦៥) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

(១៦៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ(១) ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ(២) កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

១-២ ឱ. ឯត្ថន្តរេ បតុវោការេ បញ្ចវោការេតិ ទិស្សន្តិ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៦៥) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៦៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ទើបកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្រៅពីនេះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៦៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៦៨) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៦៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៦៨) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្ត-
ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ
អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ
អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខ-
ណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ
អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៦៩) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ
តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ
ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បា-
ទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ
កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុ-
សលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ
អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិល-
ភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា
ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្ប-
ជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន
ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(១៦៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងទេឬ ។

អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា
អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ
តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ
កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ
អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិល-
ភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា
ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន
ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៧០) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ
តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ
ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បា-
ទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ
កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យា-
កតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ
កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច
ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា
ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន
ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៧១) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ

ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(១៧០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជនទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជនអ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្តនោះ មិនកើតឡើងទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(១៧១) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង

តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៧២) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។បេ។

(១៧៣) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជនអ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្តនោះ មិនកើតឡើងទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងទេឬ ។ អើ ។

(១៧២) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៧៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបានទទួលមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។

យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៧៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ទំនងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលទំនងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ទំនងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលទំនងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា និងរបស់ពួកអសញ្ញ-សត្តនោះ ទំនងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(១៧៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ទំនងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្ត ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្តនោះ ទំនងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្ត នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏ទំនងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ទំនងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៧៥) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៧៦) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

ធម្មយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទវារៈ

(១៧៥) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វអ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្តនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(១៧៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(១៧៧) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តាតិ ។ អាមន្តា ។

(១៧៨) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តាតិ ។ អាមន្តា ។

(១៧៩) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

(១៨០) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។

(១៧៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជនអ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្តនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(១៧៨) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជនអ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្តនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(១៧៩) ពួកកុសលធម៌ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(១៨០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ[១] តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៨១) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ

---

១ ឱ. សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេតិ ឯត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧប្បជ្ជន្តានន្តិ ទិស្សន្តិយេវ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺ ពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏ធ្លាប់កើតឡើងហើយដែរ ។

(១៨១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជនអ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្ត នោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ

ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ(១) អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៨២) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តសមង្គីនំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ

---

១ ឱ. សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេតិ ឯត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧប្បជ្ជន្តានន្តិ ទិស្សន្តិយេវ ។

ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏ធ្លាប់កើតឡើងហើយដែរ ។

(១៨២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជនអ្នកព្រមព្រៀងដោយបច្ឆិមចិត្តនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៨៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៨៤) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៨៥) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏ធ្លាប់កើតឡើងហើយដែរ ។

(១៨៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(១៨៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(១៨៥) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។

នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៨៦) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បេ ។

(១៨៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

[១៨៦] ពួកកុសលធម៌ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

[១៨៧] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កាលប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ ក៏នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយដែរ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(១៨៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(១៨៩) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

ឧប្បាទវារំ និដ្ឋិតំ ។

(១៩០) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។

(១៩១) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ

ធម្មយមក: បវត្តិវារ: និរោធវារ:

(១៨៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងកើតឡើង ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

(១៨៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងកើតឡើង ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនធ្លាប់កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ធ្លាប់កើតឡើងហើយ ។

ចប់ ឧប្បាទវារ:

(១៩០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអកុសល-ធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះរលត់ដែរឬ ។ មិនមែនទេ ។

(១៩១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ

បញ្ចវោការេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ(១) តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ បញ្ចវោការេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(១៩២) យស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានន្តិ ទិស្សន្តិ ។

ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(១៩២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល

នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(១៩៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(១៩៤) យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(១៩៥) យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ

តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(១៩៣) ពួកកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។

(១៩៤) ពួកកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្ត តែពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(១៩៥) ពួកអកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្ត តែពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ

ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(១៩៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។

(១៩៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ បញ្ចវោការេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្ប-យុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ(១) តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ បញ្ចវោការេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យា-កតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ អសញ្ញសត្តានន្តិ ទិស្សតិ ។

ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

[១៩៦] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ មិនមែនទេ ។ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ មិនមែនទេ ។

[១៩៧] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(១៩៨) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ បញ្ចវោការេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(១៩៩) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ

(១៩៨) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(១៩៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តអកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ កុសលា ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២០០) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ(១) តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានន្តិ ន ទិស្សន្តិ ។

ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសល-ធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

[២០០] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអព្យា-កតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល

អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ កុស-លា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខ-ណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២០១) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុស-លា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ

ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភពទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

[២០១] ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភពទេ

ណេ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២០២) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២០៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ និរុជ្ឈន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(២០៤) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ និរុជ្ឈន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(២០៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។

តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យា-កតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

(២០២) ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២០៣) ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកត-ធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកត-ធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(២០៤) ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកត-ធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកត-ធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(២០៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។

អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តអកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២០៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល និងចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

(២០៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន

សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២០៧) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស[១] ភង្គក្ខណេ[២] តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ

---

១ ឱ. អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ។ ២ ឱ. ឯត្ថន្តរេ អសញ្ញសត្តានន្តិ ទាយតិ ។

ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងខណៈនៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បា-ទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងខណៈនៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភពទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងខណៈនៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

(២០៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុ-សលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន

សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អរូបេ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២០៨) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(២០៩) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជនទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

[២០៨] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

[២០៩] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

អភិធម្មបិដកេ យមកំ

(២១០) យស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(២១១) យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(២១២) យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២១៣) យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ

(២១០) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

(២១១) ពួកកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២១២) ពួកកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

(២១៣) ពួកអកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ

នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២១៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២១៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ

តែពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

[២១៨] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលអកុសលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

[២១៩] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា ធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនធ្លាប់រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ

ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២១៦) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២១៧) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុស-សលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(២១៨) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការ: និងបញ្ចវោការ: រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

(៦១៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការ: និងបញ្ចវោការ: រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

(៦១៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

(៦១៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(២១៩) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(២២០) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(២២១) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(២២២) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

(៦១៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

(៦២០) ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៦២១) ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(៦២២) ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

[២២៣] យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ(១) អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

[២២៤] យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ(២) តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

---

១ ឱ. ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេតិ ន វិជ្ជតិ ។ ឯត្ថ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេតិ ឯវមេវ ទិស្សតិ ។ ២ ឱ. សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេតិ ទិស្សតិ ។

[២២៣] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលអកុសលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២២៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(២២៥) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២២៦) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

ធម្មយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

[២២៥] ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

[២២៦] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងរលត់ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រោយពីនេះ នឹងរលត់ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ អើ ។

(២២៧) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គ-ក្ខណេ អរហន្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិ-ស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។

(២២៨) យស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិ-លភិស្សន្តិ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។

(២២៩) យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ បេ ។

(៦៦៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអព្យា-កតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងរលត់ ក្នុងកន្លងខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះក្រៅពីនេះ នឹងរលត់ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។

(៦៦៨) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអព្យា-កតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងរលត់ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះក្រៅពីនេះ នឹងរលត់ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។

(៦៦៩) ពួកកុសលធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៣០) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ(១) ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៣១) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ(២) ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេតិ ទិស្សន្តិ ។

(២៣០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៣១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្តនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ

ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។

(២៣២) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។

(២៣៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុ-វោការ: និងបញ្ចវោការ: នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។

(២៣២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការ: និងបញ្ចវោការ: នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។

(២៣៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងមិនរលត់ទេ

នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។

(២៣៤) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៣៥) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត នោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងកង្ខណៈនៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។

(២៣៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងកង្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងកង្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។ អើ ។

(២៣៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងកង្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ

អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា
បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុ-
សលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៣៦) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។បេ។

(២៣៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ
តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។
អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន
និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្ស-
ន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស
អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ អកុសលា
ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា
ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ
អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន
និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។

(២៣៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិ-
ស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តី-
តិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ អសញ្ញ-
សត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកត-ធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ អើ ។

[២៣៦] ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

[២៣៧] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។

[២៣៨] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត និងរបស់ពួកអសញ្ញ-សត្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ

នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៣៩) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៤០) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៣៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៤០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ[១] ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៨១) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៨២) យស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

១ ឱ. អយំ បាឋោ យេភុយ្យេន ន ទិស្សតិ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជនទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(៤៤១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(៤៤២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៤៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។ បេ ។

(២៤៤) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៤៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៤៣) ពួកកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៤៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៤៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៤៦) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៤៧) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ និរុជ្ឈន្តិ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់ជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺពួកអសញ្ញសត្វ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៤៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៤៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(២៤៨) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(២៤៩) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(២៥០) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ បេ ។

(២៥១) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួក
កុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៨៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួក
អព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។
ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួក
កុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ទេឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៨៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួក
អព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។
ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួក
អកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ទេឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៩០) ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៩១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទី
ណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ
ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុង
ទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ
នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុង
ទីនោះ ក៏មិនមែន កាលចិត្តទី២ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រ-
ព្រឹត្តទៅ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ក្នុង
ទីនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។

យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៥២) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យយ្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៥៣) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៩២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួក[illegible]សត្វនោះ កាលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៩៣) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅកាន់សុទ្ធាវាស មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ

អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៥៤) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

[២៥៤] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្រៅពីនេះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្ត នឹងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

[២៤៥] យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

[២៤៦] យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

[២៤៧] យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។ បេ ។

(២៥៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ អើ ។ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៥៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៥៧) ពួកកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៤៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៤៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ

(២៥៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ រលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្រៅពីនេះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៥៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៦០) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៦១) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៦០) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។

(២៦១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៦២) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជនទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាក កុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា មិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម៉្យាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងមិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

(២៦២) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៦៣) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៦៤) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ បេ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។ អើ ។

(៦៦៣) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ទេឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ទេឬ ។ អើ ។

(៦៦៤) ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស និរោធវារោ

(២៦៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៥៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬទេ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។

(២៦៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ច ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៦៧) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

(២៦៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសល-ធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេឬ ។ អើ ។

(២៦៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៦៨) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៦៩) យស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៧០) យស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ

ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេឬ ។ អើ ។

(២៦៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ រលត់ហើយ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ រលត់ហើយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

(២៦៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ រលត់ហើយ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

(២៧០) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត

នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តាតិ ។ អាមន្តា ។

(២៧១) យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។ បេ ។

(២៧២) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ រលត់ហើយ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។

(២៧១) ពួកកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(២៧២) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ រលត់ហើយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសល-ធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសល-ធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោ-ការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

(២៧៣) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ ។

(២៧៤) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ

ធម្មយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

(២៧៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុ-វោការៈ និងបញ្ចវោការៈ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យា-កតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោ-ការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

(២៧៤) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គ-ក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ

អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២៧៥) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២៧៦) យស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២៧៧) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការ: និងបញ្ចវោការ: នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ហើយដែរ ។

(២៧៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

(២៧៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

(២៧៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់

តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២៧៨) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ បេ ។

(២៧៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២៨០) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។

(៦៧៨) ពួកកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៦៧៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជន ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសរធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។

(៦៨០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។

និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

(២៨១) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។

និរោធវារំ និដ្ឋិតំ ។

(២៨២) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

(២៨៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

នឹងមិនរលត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។

(២៨១) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងរលត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។

ចប់ និរោធវារៈ ។

(២៨២) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។

(២៨៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។

(២៨៤) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

(២៨៥) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៨៦) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(២៨៧) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

(២៨៤) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ដែរឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងឬ ។ មិនមែនទេ ។

(២៨៥) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៨៦) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(២៨៧) ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(២៨៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

(២៨៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

(២៩០) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ នោ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នោ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្ត តែពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(២៨៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។

(២៨៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។

(២៩០) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមែនទេ ។

(២៩១) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(២៩២) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។

ធម្មយមកៈ បវត្តិវារៈ និរោធវារៈ

(២៩១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(២៩២) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ឬ ។

សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ(១) តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលាកុសលានំ(២) ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលាកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(២៩៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។

---

១ ឱ. ឯត្ថន្តរេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានន្តិ ទិស្សន្តិ ។ ២ ឱ. សព្វត្ថ កុសលានន្តិ ទិស្សតិយេវ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(៤៩៣) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ដែរឬ ។

សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលាកុសលានំ ភង្គក្ខណេ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលាកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(២៩៨) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(២៩៩) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ និរុជ្ឈន្តិ ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុសលទាំង-ឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជនទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុ-សលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(២៩៤) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុ-សលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុ-សលធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(២៩៥) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ ។

យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(២៩៦) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ និរុជ្ឈន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(២៩៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ កុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៩៦) ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(២៩៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន

អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្ប-
យុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ
តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច
ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(២៩៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ
តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ
ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ
កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យា-
កតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ
កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុស-
លាកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា
ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស
វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ
កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ កុសលានំ ឧប្បា-
ទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ
នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ
សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស
ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលាកុសលានំ ភង្គក្ខណេ
តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ

ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(២៩៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយទេ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជនទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូប-ភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងបវត្តិកាល

កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(២៩៩) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចវន្តានំ បវត្តេ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលាកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ សព្វេសំ ឧបបជ្ជន្តានំ បវត្តេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អរូបេ កុសលាកុសលានំ ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣០០) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ

ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(២៩៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលច្យុត មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត ក្នុងបវត្តិកាល តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ កាលកើតឡើង មិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃកុសលនិងអកុសលទាំងឡាយ ក្នុងអរូបភព ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងបវត្តិកាល ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(៣០០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ

តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣០១) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣០២) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣០៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣០៤) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៣០១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៣០២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៣០៣) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣០៤) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។

អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣០៥) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣០៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ

ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្ត តែពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(៣០៥) ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្ត តែពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ច-វោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(៣០៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលអកុសលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ

ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣០៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣០៨) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ

ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការ: និងបញ្ចវោការ: រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(៣០៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការ: និងបញ្ចវោការ: រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(៣០៨) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ

សោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣០៩) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(៣១០) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(៣១១) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ឈិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វបញ្ចវោការ: និងបញ្ចវោការ: រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(៣០៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣១០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣១១) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ មិនមានទេ ។ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣១២) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣១៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(៣១៤) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ នត្ថិ ។

(៣១៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ អកុសលេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ

(៣១២) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣១៣) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣១៤) ពួកអកុសលធម៌ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសល-ធម៌ ឈ្មោះថាមិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣១៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលអកុសលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាសៈ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ

អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣១៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ(១) តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣១៧) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ

---

១ ឧ. សុទ្ធាវាសានំ ឧប្បត្តិចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេតិ ទិស្សន្តិ ។

ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣១៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣១៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ

នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣១៨) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ កុស-លា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្ប-ជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣១៩) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ

តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣១៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ (ពួកជន) ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងកើតឡើង តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ នឹងកើតឡើង ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏រលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៣១៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ នោះ នឹងរលត់

នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣២០) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣២១) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣២២) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។

តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ នឹងរលត់ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(៣៦០) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើងឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាននូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងរលត់ (ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តនោះ) តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ នឹងរលត់ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(៣៦១) ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦២) ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។

អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣២៣) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អសញ្ញសត្តេ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣២៤) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ តស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ យត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកកុសលធម៌ នឹងកើតឡើងដែរ ។

(៣២៣) ពួកអកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងអសញ្ញសត្វ តែពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ គឺក្នុងចតុវោការភព និងបញ្ចវោការភព ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(៣២៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។

យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣២៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣២៦) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ

ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(៣៦៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ

ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣២៧) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣២៨) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។ អាមន្តា ។

ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងកើតឡើងដែរ ។

(៣២៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ នោះ នឹងមិនរលត់ទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។

(៣២៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងៈដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ នោះ នឹងមិនកើតឡើងទេ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្តនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងក្ខណៈនៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៣២៩) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៣០) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យត្ថ វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៣១) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៣២) យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ

(៣២៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនកើតឡើង តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៣៣០) ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៣១) ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងរលត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៣២) ពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា

តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យត្ថ វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៣៣) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្ប-ជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តី-តិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញ-សត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ ។

(៣៣៤) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ អសញ្ញ-សត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងរលត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៣៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនកើតឡើងដែរ ។

(៣៣៤) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន

បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៣៥) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្ប-ជ្ជិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិ-ស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិ-ស្សន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៣៦) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្ត

ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងកន្លក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៣៥) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកអសញ្ញសត្វ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងកន្លក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៣៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ

តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៧) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(១៣៨) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៣៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៣៨) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងដែរឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៣៩) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

(៣៤០) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ[១] ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

---

១ ឱ. សព្វេសន្តិ អយំ បាឋោ សព្វត្ថ យោគុយ្យេន ន ទិស្សន្តិ ។ ឯត្ថ បទេ ចតុវោការេ បញ្ចវោការេតិ សព្វត្ថ ទិស្សន្តិយេវ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៣៩) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៤០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ រលត់ហើយ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៤១) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៤២) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៤៣) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ

(៣៨១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៨២) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា រលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វទាំងអស់នោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ រលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៨៣) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង

តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៤៤) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៤៥) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ នត្ថិ ។

(៣៤៦) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

(៣៤៧) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ

ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងដែរឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៤៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៤៥) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយឬ ។ រលត់ហើយ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ មិនមានទេ ។

(៣៤៦) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៤៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ

អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៤៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៤៩) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថាតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិត្ថ

ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន

សុទ្ធាវាសំ ឧបបជ្ជន្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៥០) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កាលចូលទៅ កាន់សុទ្ធាវាស មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏មិនរលត់ហើយដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនរលត់ហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៩០) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្រៅពីនេះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

ធម្មយមកេ បវត្តិវារស្ស ឧប្បាទនិរោធវារោ

(៣៨១) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៨២) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៨៣) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

(៣៩១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៩២) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ នឹងរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃអកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៩៣) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៥៤) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៥៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។

(៣៩៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ កើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ក្រៅពីនេះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៩៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៨៦) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អាមន្តា ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ កុសលានំ ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៨៧) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។

ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃចិត្ត តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៨៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃកុសលទាំងឡាយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងដែរ ។

(៣៨៧) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៥៨) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងមិនរលត់ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

[៣៩៨] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។

សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៥៩) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ និរោធសមាបន្នានំ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦០) យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។ បេ ។

ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៣៦៩) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ គឺលោកដែលចូលកាន់និរោធ និងពួកអសញ្ញសត្វ មិនកើតឡើង ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងភង្គក្ខណៈនៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងឬ ។ អើ ។

(៣៦០) ពួកកុសលធម៌ មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ។ បេ ។

អភិធម្មបិដកេ យមកំ

(៣៦១) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គស្ស ឧប្បាទក្ខណេ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អគ្គមគ្គស្ស ភង្គក្ខណេ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តស្ស ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៦១) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជន ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកអសញ្ញសត្វនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃមគ្គដ៏ប្រសើរ និងពួកអសញ្ញសត្វនោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្តនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងដែរ ។

(៣៦២) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ កុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦៣) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ សព្វេសំ ចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ អកុសលវិប្បយុត្តចិត្តស្ស ឧប្បាទក្ខណេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

(៣៦២) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្ត ដែលប្រាសចាកកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦៣) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើង ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វ ទាំងអស់នោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងឧប្បាទក្ខណៈ នៃចិត្តដែលប្រាសចាកអកុសល ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្តទេ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងមិនរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា

តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦៤) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦៥) យស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦៦) យស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។

ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើង ក្នុងទីនោះឬ ។ អើ ។

(៣៦៤) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់នៃចិត្តណា កើតឡើងហើយ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ កើតឡើងហើយ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៣៦៥) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ កើតឡើងហើយ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៣៦៦) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ដែរឬ ។

បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ តេសំ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អាមន្តា ។

(៣៦៧) យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បេ ។

(៣៦៨) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ

ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ចិមចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ កើតឡើងហើយ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយឬ ។ អើ ។

(៣៦៧) ពួកកុសលធម៌ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

(៣៦៨) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ

នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៦៩) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(៣៦៩) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងកង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

(៣៧០) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ បច្ឆិមចិត្តស្ស ភង្គក្ខណេ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ឥតរេសំ ចតុវោការានំ បញ្ចវោការានំ តេសំ តត្ថ អព្យាកតា ច ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ អកុសលា ច ធម្មា ឧប្បជ្ជន្តិ ។

(៣៧១) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អកុសលា ធម្មា និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជន្តីតិ ។ ឧប្បជ្ជន្តិ ។

ធម្មយមកៈ បវត្តិវារៈ ឧប្បាទនិរោធវារៈ

[៣៧០] ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា កើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក្នុងភង្គក្ខណៈ នៃបច្ឆិមចិត្ត តែពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអព្យាកតធម៌ ក៏នឹងរលត់ដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ កើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអព្យាកតធម៌ របស់ពួកជននោះ ក្រៅពីនេះ គឺពួកសត្វចតុវោការៈ និងបញ្ចវោការៈ នឹងរលត់ ក្នុងទីនោះ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏កើតឡើងហើយដែរ ។

[៣៧១] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(៣៧២) យស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៧៣) យស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ នត្ថិ ។ យស្ស វា បន អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៧៤) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។ បេ ។

(៣៧៥) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិ-ស្សន្តីតិ ។ សុទ្ធាវាសានំ ទុតិយេ ចិត្តេ វត្តមានេ តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ នោ ច តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ

[៣៧២] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ មិនកើតឡើងហើយ ។

[៣៧៣] ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ឬ ។ មិនមានទេ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

[៣៧៤] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ។ បេ ។

[៣៧៥] ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ កាលចិត្តទីពីរ របស់ពួកសុទ្ធាវាសសត្វ កំពុងប្រព្រឹត្តទៅ ពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ តែពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន

អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ អគ្គមគ្គសមង្គីនំ អរហន្តានំ យស្ស ចិត្តស្ស អនន្តរា អគ្គមគ្គំ បដិលភិស្សន្តិ តេសំ តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ នោ ច តេសំ តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ អសញ្ញសត្តានំ តេសំ តត្ថ អកុសលា ច ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ កុសលា ច ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៧៦) យស្ស យត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។ និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ កុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

(៣៧៧) យស្ស យត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថ តស្ស តត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តីតិ ។

ឯពួកកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញសត្វនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកអកុសលធម៌ ក៏មិនរលត់ដែរ ។ មួយវិញទៀត ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះដែរឬ ។ ពួកអកុសល-ធម៌ របស់ពួកព្រះអរហន្ត អ្នកព្រមព្រៀងដោយមគ្គដ៏ប្រសើរ និងរបស់ពួកជននោះ ដែលនឹងបាន នូវមគ្គដ៏ប្រសើរ ក្នុងលំដាប់ នៃចិត្តណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះ តែពួកកុសលធម៌ របស់ពួកជននោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះ ក៏មិនមែន ឯពួកអកុសលធម៌ របស់ពួកអសញ្ញ-សត្វនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះទេ ទាំងពួកកុសលធម៌ ក៏មិនកើតឡើងហើយដែរ ។

(៣៧៦) ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។ នឹងរលត់ ។ មួយវិញទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

(៣៧៧) ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលណា មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីណា ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលនោះ នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីនោះឬ ។

និរុជ្ឈិស្សន្តិ ។ យស្ស វា បន យត្ថ អព្យាកតា ធម្មា ន និរុជ្ឈិស្សន្តិ តស្ស តត្ថ អកុសលា ធម្មា ន ឧប្បជ្ជិត្ថាតិ ។ ឧប្បជ្ជិត្ថ ។

ឧប្បាទនិរោធវារោ ។

បវត្តិវារោ ។

ភាវនាវារោ

(៣៧៨) យោ កុសលំ ធម្មំ ភាវេតិ សោ អកុសលំ ធម្មំ បជហតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន អកុសលំ ធម្មំ បជហតិ សោ កុសលំ ធម្មំ ភាវេតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ កុសលំ ធម្មំ ន ភាវេតិ សោ អកុសលំ ធម្មំ នប្បជហតីតិ ។ អាមន្តា ។ យោ វា បន អកុសលំ ធម្មំ នប្បជហតិ សោ កុសលំ ធម្មំ ន ភាវេតីតិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។[១]

ភាវនាវារោ ។

ធម្មយមកំ និដ្ឋិតំ ។

---

១ ឱ. យោ កុសលំ ធម្មំ ភាវេតិ ។ ល ។ សោ កុសលំ ធម្មំ ន ភាវេតីតិ ។ អាមន្តា ។ បេ ។ ឥតិ ឥមេ បាឋា ន ទិស្សន្តិ ។

នឹងរលត់ ។ ម្យ៉ាងទៀត ពួកអព្យាកតធម៌ របស់បុគ្គលណា នឹងមិនរលត់ ក្នុងទីណា ពួកអកុសលធម៌ របស់បុគ្គលនោះ មិនកើតឡើងហើយ ក្នុងទីនោះឬ ។ កើតឡើងហើយ ។

ចប់ ឧប្បាទនិរោធវារៈ ។

ចប់ បវត្តិវារៈ ។

ភាវនាវារៈ

(៣៧៨) បុគ្គលណា បម្រើន នូវកុសលធម៌ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាលះបង់ នូវអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលណា លះបង់ នូវអកុសលធម៌ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាបម្រើន នូវកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ បុគ្គលណា មិនបម្រើន នូវកុសលធម៌ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនលះបង់ នូវអកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ ម្យ៉ាងទៀត បុគ្គលណា មិនលះបង់ នូវអកុសលធម៌ បុគ្គលនោះ ឈ្មោះថាមិនបម្រើន នូវកុសលធម៌ឬ ។ អើ ។ បេ ។

ចប់ ភាវនាវារៈ ។

ចប់ ធម្មយមកៈ ។

អភិធម្មបិដកេ
យមកស្ស បញ្ចមោ ភាគោ

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្គ
ចិត្តយមកំ អដ្ឋមំ	
បុគ្គលវារុទ្ទេសោ	១
ធម្មវារុទ្ទេសោ	៧
បុគ្គលធម្មវារុទ្ទេសោ	១៣
មិស្សកវារុទ្ទេសោ	២០
បុគ្គលវារនិទ្ទេសោ	២៦
ធម្មវារនិទ្ទេសោ	៣៥
បុគ្គលធម្មវារនិទ្ទេសោ	៤៥
មិស្សកវារនិទ្ទេសោ	៥១
ធម្មយមកំ	
បណ្ណត្តិវារោ	៥៣
ឧទ្ទេសវារោ	,,

អភិធម្មបិដក

យមកៈ បញ្ចមភាគ

សន្លឹកប្រាប់មាតិកា

មាតិកា — លេខទំព័រ

ចិត្តយមកៈ ទី៨

បុគ្គលវារុទ្ទេស ១

ធម្មវារុទ្ទេស ៧

បុគ្គលធម្មវារុទ្ទេស ១៣

មិស្សកវារុទ្ទេស ២០

បុគ្គលវារនិទ្ទេស ២២

ធម្មវារនិទ្ទេស ៣៥

បុគ្គលធម្មវារនិទ្ទេស ៤៥

មិស្សកវារនិទ្ទេស ៥១

ធម្មយមកៈ

បណ្ណត្តិវារៈ ៥៣

ឧទ្ទេសវារៈ . . . . ”

មាតិកាបត្តានិ

មាតិកា	អង្គ
និទ្ទេសវារោ	៥៥
បសោធនវារោ	,,
បសោធនមូលចក្កវារោ	៥៦
សុទ្ធធម្មវារោ	៥៨
សុទ្ធធម្មមូលចក្កវារោ	៥៩
បវត្តិវារោ	៦១
ឧប្បាទវារោ	,,
និរោធវារោ	១០៥
ឧប្បាទនិរោធវារោ	១៤៦
ភាវនាវារោ	១៨៨

សន្ធិកាប្រាប់អាតិកា

អាតិកា	លេខទំព័រ
និទ្ទេសវារៈ	៥៥
បទសោធនវារៈ	”
បទសោធនមូលចក្កវារៈ	៥៦
សុទ្ធធម្មវារៈ	៥៨
សុទ្ធធម្មមូលចក្កវារៈ	៥៩
បវត្តិវារៈ	៦១
ឧប្បាទវារៈ	”
និរោធវារៈ	១០៥
ឧប្បាទនិរោធវារៈ	១៤៦
ភាវនាវារៈ	១៨៨

វិរុទ្ធាវិរុទ្ធបត្តំ

វិរុទ្ធបាឋោ	អវិរុទ្ធបាឋោ	អង្កេ	រជ្ជុលេខាយំ
ន ឧប្បជ្ជិត្វា	ឧប្បជ្ជិត្វា	២	១៤
ន ឧប្បជ្ជតិ	ឧប្បជ្ជតិ	៨	២
និរុជ្ឈតិ	ន និរុជ្ឈតិ	,,	១៣
ឧប្បជ្ជិតិ	ឧប្បជ្ជតិ	២៥	៧
ឧប្បជ្ជស្សតិ	ឧប្បជ្ជិស្សតិ	,,	៨
និរជ្ឈិត្វា-	និរុជ្ឈិត្វា-	១៤២	៥

សន្លឹកប្រាប់ពាក្យខុស-ត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
បគ្គលភិរុទ្ទេស	បុគ្គលភិរុទ្ទេស	៣	១
បគ្គល	បុគ្គល	១៣	១៤
កង្ខក្ខណ:	កង្គក្ខណ:	២៧	៨
”	”	៣៣	”
បគ្គល	បុគ្គល	៤៦	១៤
ឧប្បាភារ:	ឧប្បោទភារ:	៥៧	១
ពួកអកុសលធម៌	ពួកកុសលធម៌	៨១	១៧
របស	របស់	១១៤	១០
របស់ជន	របស់បុគ្គល	១៣០	៣
ពួអកកុសល	ពួកអកុសល	”	១៥
មិនលេត់	មិនលេត	”	១៦
បតុគោវារ:	បតុវេការ:	១៤៣	១៣
កាន់ពេជ	កាន់និពេជ	១៤៩	១៣
កើតឡើង	កើតឡើង ក្នុងទីនោះ	១៧៦	៥
បញ្ចវេការ:	បញ្ចវោការ:	១៨៥	១៤
ទូរមគ្គ	ទូរមគ្គ	១៨៧	៧

សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖

Printing costs were kindly met by the follwing organizations

Anonymily
Kasuga-cho, Bunkyo-ku, Tokyo Japan

この本は次の方によって復刻されました。

匿名氏（78歳のおばあさん）
東京都文京区春日町（南無の会会員）

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ
ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ
បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL.91
"ABHIDHAMMA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition 1994
printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ（南伝大蔵経）全110巻・アビダルマピタカ第91巻

発　　行：プノンペン仏教研究所
復刻救援：カンボジア版トリピタカ（南伝大蔵経）復刻救援委員会
発　　行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社
製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

ពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ

INSTITUT BOUDDHIQUE